EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 7.7.2020
COM(2020) 295 final

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru pro obchod zřízeném na základě Prozatímní dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé, pokud jde o změnu některých ustanovení Protokolu II o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. PŘEDMĚT NÁVRHU

Tento návrh se týká rozhodnutí o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru pro obchod zřízeném Prozatímní dohodou o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (dále jen „dohoda“), pokud jde o plánované přijetí rozhodnutí o změně některých ustanovení protokolu II uvedené dohody.

2. SOUVISLOSTI NÁVRHU

2.1. Prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé

Prozatímní dohoda o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (dále jen „dohoda“) má a) umožnit tichomořským státům využívat lepší přístup na trh, který nabízí Evropská unie (dále jen „EU“); b) podporovat udržitelný hospodářský rozvoj a postupnou integraci tichomořských států do světového hospodářství; c) vytvořit zónu volného obchodu mezi Evropskou unií a tichomořskými státy na základě společného zájmu prostřednictvím postupné liberalizace obchodu způsobem, jenž je v souladu s použitelnými pravidly WTO a v souladu se zásadou asymetrie, při zohlednění specifických potřeb a omezení kapacit tichomořských států, pokud jde o úrovně a načasování závazků; d) stanovit vhodná pravidla pro řešení sporů a e) zavést příslušná institucionální ujednání.

Dohodu[1] podepsala EU dne 13. července 2009 a prozatímně ji provádí Papua-Nová Guinea od 20. prosince 2009 a Fidžijská republika od 28. července 2014. Po přistoupení k dohodě ji také prozatímně provádí Nezávislý stát Samoa od 31. prosince 2018 a od 17. května 2020 Šalamounovy ostrovy.

2.2. Výbor pro obchod

Výbor pro obchod je subjektem zřízeným v souladu s článkem 68 dohody. Sestává ze zástupců EU a tichomořských států (Papua-Nová Guinea, Fidži, Samoa a Šalamounovy ostrovy). Výbor pro obchod si stanoví jednací řád a předsedají mu společně zástupce EU a zástupce z tichomořských států.

Výbor pro obchod se zabývá veškerými záležitostmi, jež jsou nezbytné k provádění dohody, včetně rozvojové spolupráce. Při výkonu svých funkcí může Výbor pro obchod a) zřizovat zvláštní výbory nebo orgány nezbytné pro provádění této dohody a dohlížet na ně; b) scházet se v jakémkoli termínu, na němž se smluvní strany dohodnou; c) posuzovat jakékoli otázky, které spadají do působnosti této dohody, a podnikat odpovídající kroky při výkonu svých funkcí a d) přijímat rozhodnutí nebo vydávat doporučení v případech stanovených dohodou.

Výbor pro obchod pověří výkonem zvláštních rozhodovacích pravomocí k provádění dohody zvláštní výbory, uvedené v příslušných ustanoveních dohody, zejména Zvláštní výbor pro celní spolupráci a pravidla původu.

[1] Rozhodnutí Rady 2009/729/ES ze dne 13. července 2009 o podpisu a prozatímním provádění prozatímní dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (Úř. věst. L 272, 16.10.2009, s. 1).

2.3. **Zamýšlený akt Výboru pro obchod**

V *září 2020* má Výbor pro obchod na svém osmém zasedání přijmout rozhodnutí o změně některých ustanovení protokolu II týkajících se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce (dále jen „zamýšlený akt“).

Účelem zamýšleného aktu je:

– aktualizovat ustanovení o pravidlech původu podle nejnovějšího vývoje a poskytnout hospodářským subjektům zjednodušená a pružnější pravidla původu přijetím následujících změn:

  a) zrušit tato ustanovení, která již nejsou relevantní:

    – ustanovení čl. 3 odst. 7: již není relevantní upřesnění, že kumulace se začala uplatňovat po 1. lednu 2010 a 1. říjnu 2015,

    – článek 4a a příloha VIIIa již nejsou relevantní, neboť nebyly určeny žádné sousední rozvojové země,

    – ustanovení čl. 4 odst. 8 druhá věta a příloha XII: již není relevantní uvádět produkty pocházející z Jižní Afriky, pro něž se kumulace začala používat po 31. prosinci 2009;

  b) sjednotit název článku 7 s názvem v obsahu;

  c) v hlavě II zavést nový článek 12 nazvaný „Oddělené účetnictví“ s cílem umožnit hospodářským subjektům šetřit náklady použitím této metody pro vedení zásob;

  d) v hlavě III zrušit článek 13 a nahradit ho novým článkem 14 nazvaným „Nezměnitelnost“ s cílem umožnit hospodářským subjektům větší flexibilitu, pokud jde o důkazy, které se poskytují celním orgánům země dovozu, pokud se překládka nebo uskladnění původních produktů v celním skladu uskutečňuje ve třetí zemi;

  e) zrušit článek 14 „Výstavy“ a článek 38 „Svobodná pásma“, které po zavedení ustanovení o „nezměnitelnosti“ již nejsou zapotřebí;

  f) změnit článek 15 hlavy IV s cílem umožnit hospodářským subjektům větší flexibilitu při dodržování požadavků na doklady o původu zboží;

  g) zahrnout nový článek 39 s cílem shrnout funkce a odpovědnost Zvláštního výboru pro celní spolupráci a pravidla původu, které jsou zmíněny v různých ustanoveních protokolu II, a odpovídajícím způsobem aktualizovat článek 41,

– aktualizovat přílohu II protokolu II dohody s cílem uvést ji do souladu se zněním nomenklatury HS z roku 2017:

  příloha II protokolu II vychází ze znění nomenklatury harmonizovaného systému (HS) z roku 2007 připojené k Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselném označování zboží Světové celní organizace. Světová celní organizace vydala novou nomenklaturu HS 2017, která je účinná od 1. ledna 2017. Měl by být nicméně zachován *status quo*, pokud jde o pravidla původu, neboť změny provedené v nomenklatuře harmonizovaného systému nemají za cíl ovlivnit pravidlo původu platné pro daný produkt,

– změnit znění přílohy IV protokolu II dohody s cílem zahrnout chorvatské znění prohlášení na faktuře:

Smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii byla podepsána dne 9. prosince 2011 a uplatňuje se od 1. července 2013. Dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v ní uvedených, a na straně druhé na území signatářských tichomořských států,

– aktualizovat seznam zámořských zemí a území v příloze VIII protokolu II dohody tak, aby byl uveden do souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie:

v příloze VIII protokolu II dohody je uveden seznam zámořských zemí a území Evropské unie. Status některých území se nedávno změnil: mezi zámořské země a území přidružené k Unii se od 1. ledna 2012 řadí Svatý Bartoloměj (Francie) a od 1. ledna 2014 Bermudy (Spojené království) a Mayotte (Francie) se k 1. lednu 2014 stalo nejvzdálenějším regionem Unie,

– po přistoupení Samoy a Šalamounových ostrovů k dohodě vyjmout oba státy z pojmu „jiné státy AKT“ uvedeného v příloze X protokolu II.

S ohledem na počet změn, jež mají být v protokolu II dohody a jeho přílohách provedeny, je nutno kvůli přehlednosti nahradit celé jeho znění.

3. POSTOJ, KTERÝ MÁ BÝT ZAUJAT JMÉNEM UNIE

Protokol II týkající se definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce byl uzavřen v roce 2009. Některá ustanovení původního protokolu II nejsou aktualizována podle posledního vývoje pravidel původu, z čehož mohou vyplývat překážky pro využívání výhod preferenčního zacházení stanoveného v uvedené dohodě.

Navrhované změny zjednoduší plnění požadavků a dodržování postupů pravidel původu a umožní větší flexibilitu v této oblasti. Například:

– oddělené účetnictví umožní hospodářským subjektům při vedení zásob šetřit náklady,

– hospodářským subjektům je nabízena větší flexibilita, pokud jde o důkazy, které se poskytují celním orgánům země dovozu, jestliže se překládka nebo uskladnění původních produktů v celním skladu uskutečňuje ve třetí zemi,

– to, že bude mít registrovaný vývozce možnost používat výlučně prohlášení na faktuře jako platný doklad o původu, zjednoduší postupy pro určení původu a sníží administrativní náklady spojené s vydáváním průvodních osvědčení EUR.1, což umožní hospodářským subjektům plně využívat preferenčního sazebního zacházení a to zase může mít pozitivní dopad na trh.

Toto zjednodušení tudíž usnadní obchod a posílí hospodářský rozvoj v tichomořské oblasti tím, že hospodářským subjektům umožní plně využívat preferenčního zacházení podle prozatímní dohody o hospodářském partnerství.

Tyto změny zjednoduší plnění požadavků a dodržování postupů pravidel původu a umožní určitou flexibilitu v této oblasti. Zjednodušení usnadní obchod a optimalizuje využívání preferenčního zacházení hospodářskými subjekty. Kromě toho navržené změny podpoří regionální integraci a hospodářský rozvoj v tichomořských státech tím, že subjektům poskytnou více možností splnit požadavky týkající se pravidel původu.

Změny produktů (názvy a popisy) uvedené v příloze II protokolu II dohody jsou nutné z důvodu úprav podle aktualizací nomenklatury HS, které v letech 2012 a 2017 provedla Světová celní organizace, a zachování jednotnosti popisu produktů a zařazení zboží s harmonizovaným systémem.

Příloha VIII protokolu II dohody obsahuje seznam zámořských zemí a území EU. Ve smyslu protokolu II se „zámořskými zeměmi a územími“ rozumí země a území uvedené v části čtvrté Smlouvy o založení Evropského společenství. Tento seznam by měl být aktualizován tak, aby zohledňoval nedávnou změnu statusu některých zámořských zemí a území.

Je třeba uvést, že rozhodnutím Rady (EU) 2019/2143 ze dne 11. listopadu 2019 již byl stanoven postoj, který má být zaujat jménem EU ve Výboru pro obchod zřízeném podle dohody mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé, pokud jde o změnu příloh II a VIII protokolu II dohody (Úř. věst. L 331, 20.12.2019, s. 1). Z důvodu přehlednosti je postoj v rámci stávající iniciativy přepracován (nezměněn).

Navrhované rozhodnutí je v souladu se závazky EU vyplývajícími z ustanovení uvedené dohody.

4. PRÁVNÍ ZÁKLAD

4.1. Procesněprávní základ

4.1.1. Zásady

Ustanovení čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) zavádí rozhodnutí, jimiž se stanoví „postoje, které mají být jménem Unie zaujaty v orgánu zřízeném dohodou, má-li tento orgán přijímat akty s právními účinky, s výjimkou aktů, které doplňují nebo pozměňují institucionální rámec dohody“.

Pojem „akty s právními účinky“ zahrnuje akty, které mají právní účinky na základě pravidel mezinárodního práva, jimiž se dotyčný orgán řídí. Tento pojem zahrnuje rovněž nástroje, jež podle mezinárodního práva nemají závazný účinek, ale „mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah právní úpravy přijaté zákonodárcem Unie“[2].

4.1.2. Uplatnění na stávající případ

Akt, který má Výbor pro obchod přijmout, představuje akt s právními účinky, jenž bude závazný podle mezinárodního práva v souladu s články 8, 68 a 78 dohody.

Zamýšlený akt nedoplňuje ani nepozměňuje institucionální rámec dohody.

Procesněprávním základem navrhovaného rozhodnutí je tudíž čl. 218 odst. 9 SFEU.

4.2. Hmotněprávní základ

4.2.1. Zásady

Hmotněprávní základ rozhodnutí podle čl. 218 odst. 9 SFEU závisí v první řadě na cíli a obsahu zamýšleného aktu, k němuž se zaujímá postoj jménem Unie. Sleduje-li zamýšlený akt dvojí účel nebo má-li dvě složky a lze-li jeden z těchto účelů nebo jednu z těchto složek identifikovat jako hlavní, zatímco druhý účel či druhá složka je pouze vedlejší, musí být rozhodnutí přijaté podle čl. 218 odst. 9 SFEU založeno na jediném hmotněprávním základu, a sice na tom, který si žádá hlavní nebo převažující účel či složka.

[2] Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2014, Německo v. Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, body 61 až 64.

4.2.2. Uplatnění na stávající případ

Hlavní cíl a obsah plánovaného aktu se týkají společné obchodní politiky.

Hmotněprávním základem navrhovaného rozhodnutí by tudíž měl být čl. 207 odst. 4 první pododstavec SFEU.

4.3. Závěr

Právním základem navrhovaného rozhodnutí by měl být článek 207 ve spojení s čl. 218 odst. 9 SFEU.

4.4. Zveřejnění zamýšleného aktu

Jelikož tento akt Výboru pro obchod změní Prozatímní dohodu o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé, je vhodné jej po jeho přijetí zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Výboru pro obchod zřízeném na základě Prozatímní dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé, pokud jde o změnu některých ustanovení Protokolu II o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prozatímní dohodu o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé[1] (dále jen „dohoda“), která stanoví rámec pro dohodu o hospodářském partnerství, prozatímně provádí Papua-Nová Guinea ode dne 20. prosince 2009 a Fidžijská republika od 28. července 2014. Po přistoupení k dohodě ji také prozatímně provádí Nezávislý stát Samoa od 31. prosince 2018 a od 17. května 2020 Šalamounovy ostrovy.

(2) Podle článků 13 a 68 dohody a článku 41 protokolu II dohody může Výbor pro obchod přijmout změny ustanovení protokolu II dohody.

(3) Výbor pro obchod má na svém osmém zasedání v *září 2020* přijmout rozhodnutí o změně některých ustanovení Protokolu II o definici pojmu „původní produkty“ a o metodách správní spolupráce.

(4) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Výboru pro obchod, neboť zamýšlené rozhodnutí bude pro Unii závazné.

(5) Protokol II o definici pojmu „původní produkty“ a o metodách správní spolupráce uzavřený v roce 2009 vyžaduje změny některých ustanovení za účelem aktualizace pravidel původu podle posledního vývoje, aby tato pravidla byla pružnější a jednodušší, s cílem usnadnit obchod pro hospodářské subjekty a optimalizovat využívání preferenčního zacházení.

(6) Změny produktů (názvy a popisy) uvedené v příloze II protokolu II dohody jsou nutné z důvodu úprav podle aktualizací nomenklatury HS, které v letech 2012 a 2017 provedla Světová celní organizace, a zachování jednotnosti popisu produktů a zařazení zboží s harmonizovaným systémem.

(7) Smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii byla podepsána dne 9. prosince 2011 a uplatňuje se od 1. července 2013. Dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie za podmínek v ní uvedených, a na straně druhé na území signatářských tichomořských

[1] Rozhodnutí Rady 2009/729/ES ze dne 13. července 2009 o podpisu a prozatímním provádění prozatímní dohody o partnerství mezi Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé (Úř. věst. L 272, 16.10.2009, s. 1).

států. Je třeba změnit znění přílohy IV protokolu II dohody s cílem zahrnout chorvatské znění prohlášení na faktuře.

(8) Příloha VIII protokolu II dohody obsahuje seznam zámořských zemí a území EU. Ve smyslu protokolu se „zámořskými zeměmi a územími“ rozumí země a území uvedené v části čtvrté Smlouvy o založení Evropského společenství. Tento seznam by měl být aktualizován tak, aby zohledňoval nedávnou změnu statusu některých zámořských zemí a území.

(9) Vzhledem k přistoupení Samoy a Šalamounových ostrovů k dohodě by měly být oba státy vyňaty z pojmu „jiné státy AKT“ uvedeného v příloze X protokolu II,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve Výboru pro obchod na jeho osmém zasedání, vychází z návrhu aktu výboru připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Komisi.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně